

PRZEMBRATA.

koszenie 36 mk., Kr. 66,
półkoszenie 18 mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 mk., Kr.
16.50, miesięcznie 3 mk.

ZA GRANICĄ:

koszenie 48 mk., półkosze-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tak-
ciebie 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

o święcie narodowym z okazji otwarcia Sejmu Ustawodawczego.

Ażeby uczcić i upamiętnić wielki dla Narodu Polskiego dzień otwarcia Sejmu Ustawodawczego, postanawiam:

Art. 1.

Dzień otwarcia Sejmu Ustawodawczego 10-ty lutego 1919 r. ogłaszam jako święto narodowe.

W dniu tym ulega zawieszeniu praca we wszystkich sądach, urzędach państwowych i komunalnych, zakładach przemysłowych i handlowych, tudzież instytucjach oświatowych, a w szczególności w szkołach rządowych i prywatnych.

Przepis niniejszy nie dotyczy zakładów użyteczności publicznej, jak elektrownie, gazownie, wodociągi, telefony, środki komunikacyjne oraz zakładów gastronomicznych.

Art. 2.

Wykonanie niniejszego dekretu zlecam Państwu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 roku.

DEKRET.

W uzupełnieniu dekretu z dnia 28 listopada 1918 r. (Dziennik Praw Nr. 18 poz. 46 i 47) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów stanowiącą następuje:

Polacy, którzy w r. 1918 posiadali mandat poselski do parlamentu Rzeszy Niemieckiej, są uprawnieni do udziału w obradach Sejmu Ustawodawczego na równych prawach z posłami, wybranymi do tegoż Sejmu, jako przedstawiciele Polaków zaboru pruskiego.

Naczelnik Państwa

(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) St. Wojciechowski.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 roku.

Amnestja.

Dla upamiętnienia wielkiej w życiu Narodu Polskiego chwili zwolania Sejmu Ustawodawczego Zjednoczonej i Niepodległej Polski, kierowany zamiarem złagodzenia losu osób, które stały się winnymi przestępstw sądowych i administracyjnych, postanawiam:

Art. 1.

W sprawach o przestępstwa, popełnione przed dniem wydania niniejszego reskryptu przez osoby cywilne i wojskowe, podlegające orzecznictwu zarówno sądów ogólnych, jak i wojskowych, zastosować ulgi następujące:

a) darować karę aresztu i grzywny całkowicie, względnie nie wykonaną część tej kary.

b) zmniejszyć o połowę karę pozbawienia wolności, orzeczoną w rozmiarze nie przenoszącym roku jednego.

c) zmniejszyć o jedną trzecią nieodcierpianą jeszcze część kary skazanym na terminowe pozbawienie wolności, orzeczone ponad rok jeden.

d) złagodzić do lat 15 karę bezterminowego ciężkiego więzienia.

e) zamienić karę śmierci na bezterminowe ciężkie więzienie.

Powyższe ulgi zastosowane będą nie tylko do kar już orzeczonych, lecz i do kar, które orzeczone będą w przyszłości, o ile przestępstwo spełnione było przed wydaniem niniejszego dekretu.

Ulgi objęte niniejszym artykułem nie mają zastosowania do osób, skazanych za przestępstwa przeciw zarządzeniom administracyjnym w przedmiocie aprowizacji, oraz za lichwę zwyczajną i wojenną; a także za przestępstwa, ścigane w trybie oskarżenia prywatnego.

Art. 2.

W sprawach o przestępstwa na tle politycznym i społecznym, przewidziane w art. 99, do 102, 120, 124, do 128, 129 ust. 3 i 6, 130 ust. 3, 132, 367, 368, 499 ust. 2 Kod. Kar. 1903 roku, umorzyć postępowania karne, względnie darować karę orzeczoną wyrokiem prawomocnym.

Art. 3.

W sprawach o przestępstwa wojskowe, przewidziane przez obowiązujące w Państwie Polskim kodeksy wojskowe, umorzyć postępowanie karne, oraz darować karę, względnie nie odcierpianą jej część.

Wylączy się: zdradę wojenną, narażenie wojsk na niebezpieczeństwo wobec nieprzyjaciela, dezercję wobec nieprzyjaciela, bunt z bronią w rękę, oraz przestępstwa, dokonane z chęci zysku; w tych wypadkach ma jednak zastosowanie art. 1.

Art. 4.

Umorzyć sprawy, wytoczone żołnierzom Polakom armji austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, zagrożone karą nie cięższą, niż 5 lat ciężkiego więzienia, popełnione w polu podczas minionej wojny.

Art. 5.

Na ziemiach polskich, które wchodziły w skład byłej monarchji Austro-Węgierskiej, oprócz ulg, wypływających z art. 1, umorzyć postępowanie karne, a orzeczoną prawomocnym wyrokiem karę darować w sprawach o przestępstwa na tle politycznym i społecznym, które według ustawodawstwa karnego, na tych ziemiach obowiązującego, odpowiadają przestępstwom, wymienionym w art. 2 niniejszego dekretu.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Komisją Rządzącą dla Galicji i Śląska Cieszyńskiego, oraz Górnej Orawy i Spiszu zestawia odpowiednie artykuły austriackiego Kodeksu Karnego: ogólnego i wojskowego.

Art. 6.

Wykonanie niniejszego dekretu zlecam Ministrowi Sprawiedliwości.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów

(—) I. J. Paderewski.

Dan w Warszawie, 8 lutego 1919 roku.

DEKRET

o zakazie wywozu kruszców w monetach, sztabach i wyrobach.

Art. 1.

Wywóz złota i srebra w każdej formie, jako to w monetach, sztabach i wyrobach wszelkiego rodzaju, zostaje wzbroniony.

Art. II.

Podróźni przejeżdżający granicę mają prawo przewieźć prócz słubnej obrączki, służącej im do własnego użytku: jeden zegarek i nie więcej niż dwa pierścionki.

Art. III.

Przekroczenie niniejszego zakazu pociąga konfiskatę wywozonych przedmiotów oraz karę pieniężną do wysokości ich dziesięciokrotnej wartości rynkowej, prócz tego karę więzienia do 1 roku.

Art. IV.

Dekret niniejszy otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Pilsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Skarbu:

(—) Englich.

Dan w Warszawie dn. 4 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

o wysokości dodatków krajowych do państwowych podatków na potrzeby Galicji w r. 1919.

Na pokrycie potrzeb Galicji w r. 1919 upoważnia się Wydział Krajowy Galicji i Łódomerji wraz z W. Ks. Krakowskiem do pobierania dodatków krajowych do państwowych podatków w czasie od 1 stycznia 1919 r. do 31 grudnia 1919 r. według następującej skali:

a) po 72 h. od każdej korony całej przypisanej należności w Państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym i w 50% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 h. od każdej korony całej przypisanej należności w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z 25 października 1896 Dz. Ustaw Państwa Nr. 220, z wyjątkiem podatku dochodowego unormowanego ustawą z 25 stycznia 1914 r. Dz. U. P. Nr. 13.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Pilsudski.

Za Prezydenta Ministrów

(—) St. Wojciechowski.

Dnia 4 lutego 1919 r.

DEKRET

w przedmiocie Statutu Polskiego Państwowego Banku Rolnego.

(Ciąg dalszy).

III. Kredyt przejściowy.

Art. 23. Na cele, związane bezpośrednio z przeprowadzeniem parcelacji, kolonizacji lub meljoracji gruntów, jako to — na regulację wierzycielności hipotecznych, obciążających dobra parcelowane, — na przeprowadzenie robót budowlanych i gospodarczych, niezbędnych dla wytworzenia racjonalnych gospodarstw rolnych, — wreszcie na wykonywanie robót meljoracyjnych, — Bank Rolny może udzielać kredytu przejściowego.

Z kredytu przejściowego mogą korzystać: stowarzyszenia, utworzone w sposób w art. 27 wskazany, oraz spółki rolników, stowarzyszenia rolnicze, koncesjonowane przedsiębiorstwa prywatne i t. p. Tytułem kredytu przejściowego mogą być wydawane pożyczki z terminem nie dłuższym, niż na trzy lata, w ciągu których parcelacja, kolonizacja lub meljoracja powinna być zakończona i kredyt przejściowy zastąpiony przez długoterminowy, amortyzacyjny, wydany na zasadach, wskazanych w art. 22.

W wyjątkowych wypadkach termin spłat pożyczki może być przedłużony za decyzją Rady Banku, zatwierdzoną przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 24. Pożyczki udzielane tytułem kredytu przejściowego powinny być zupełnie pewnie zabezpieczone. Jako zabezpieczenie dostateczne będzie uważane:

a) zabezpieczenie hipoteczne na parcelowanych lub meljorowanych dobrach w granicach 75% ich szacunku, ustanowionego zgodnie z przepisami, wydanymi na zasadzie art. 5 niniejszego statutu;

b) zastaw papierów procentowych — albo wypuszczonych lub gwarantowanych przez skarbnictwo, albo emitowanych przez instytucje kredytu hipotecznego i komunalnego, obliczonych po kursie, oznaczonym przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych po porozumieniu z Ministrem Skarbu;

c) inne zabezpieczenie, które Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, po porozumieniu z Ministrem Skarbu, uzna za dostateczne.

Art. 25. Ogólna suma pożyczek, wydanych przez Bank Rolny z tytułu kredytu przejściowego i meljoracyjnego, a nie mających pełnego zabezpieczenia na 1-em miejscu wykazu hipotecznego, w granicach 75% szacunku, ustanowionego w myśl art. 5 niniejszego statutu, lub na zasadzie przywileju pierwszeństwa hipotecznego (art. 18), nie może przewyższać pięciokrotnej sumy kapitału zakładowego.

Art. 26. Warunki szczegółowe wydawania, zabezpieczenia i spłaty pożyczek przejściowych określi Rada Banku w przepisach, zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W razie niespełnienia warunków, zastrzeżonych przy wydawaniu pożyczki przejściowej, a w szczególności w razie nieużytkowania jej na cel lub w sposób przewidziany, spłata długu jest bezzwłocznie wymagalna, niezależnie od poprzednio umówionego terminu.

IV. Papieranie działalności stowarzyszeń parcelacyjnych i meljoracyjnych.

Art. 27. W celu ułatwienia powstawania i działalności stowarzyszeń, mających za zadanie przeprowadzenie parcelacji, kolonizacji i meljoracji, Bank Rolny może brać udział w tworzeniu kapitałów zakładowych tych stowarzyszeń, które:

a) statuty swoje stosują do statutów wzorowych, opracowanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych,

b) zapewniają przedstawicielom Banku dostateczny wpływ w ich zarządach, i

c) będą dawały dostateczne rekognosce prowadzenia operacji nie w celach spekulacyjnych, lecz w duchu użyteczności publicznej.

Udział Banku w kapitale zakładowym poszczególnego stowarzyszenia nie może przekraczać 1/4 tego kapitału.

Ogólna suma udziałów Banku w kapitałach zakładowych tego rodzaju stowarzyszeń

nie może przewyższać połowy własnego kapitału zakładowego Banku.

V. Wkłady.

Art. 28. Ogólna suma wkładów pieniężnych, przyjętych przez Bank, nie może przewyższać dwukrotnej sumy jego kapitału zakładowego. Przy przyjmowaniu wkładów pieniężnych ma być nadto uwzględniony przepis, zawarty w art. 31 (ustęp końcowy).

Warunki przyjmowania wkładów i otwierania rachunków bieżących w zastosowaniu do ustępu końcowego art. 3-go ustanawia Rada Banku.

Stopę procentową, płaconą od wkładów, ustala i podaje do wiadomości ogólnej Dyrekcja Banku.

VI. Listy zastawne.

Art. 29. Polski Państwowy Bank Rolny wypuszcza listy zastawne na zasadach w niniejszym statucie przewidzianych (art. 29 — 40). Szczegółowe warunki emisji i umorzenia listów zastawnych, ich nominalną wartość oraz wzory listów zastawnych i kuponów zatwierdzi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek Rady Banku i po porozumieniu się z Ministrem Skarbu.

Art. 30. Listy zastawne Banku Rolnego będą emitowane i realizowane na rachunek Banku.

Straty, które mogłyby wypływać z różnicy pomiędzy kursem listów zastawnych i ich ceną nominalną, pokrywane będą ze specjalnego funduszu (art. 3), tworzonego:

a) z zysków na umorzenie listów zastawnych przez wycofania z obrotu w drodze wykupu po kursie giełdowym, zamiast losowania,

b) z zysków na przedawnieniu listów zastawnych i kuponów (art. 40).

c) z części zysków Banku na ten cel wydzielonych (art. 40).

d) z opłat, wnoszonych na ten cel przez dłużników wzamian kwot na umorzenie pożyczki (art. 7), wreszcie

e) z różnych wpływów nieprzewidzianych.

Art. 31. Bank Rolny ma prawo wypuszczać listy zastawne do wysokości pełnej sumy wydanych pożyczek długoterminowych, amortyzacyjnych:

a) zabezpieczonych na pierwszym miejscu działu IV wykazu hipotecznego w granicach 75% szacunku, ustanowionych zgodnie z art. 5 niniejszego statutu;

b) korzystających stosownie do art. 18 z przywileju pierwszeństwa hipotecznego przed wszelkimi wierzytelnościami.

Nadto Bank ma prawo emitować listy zastawne, zabezpieczone całym jego majątkiem jeszcze przed wydaniem pożyczek; ogólna jednak suma wypuszczonych w ten sposób listów, łącznie z ogólną sumą wkładów, nie może przekraczać pięciokrotnej sumy kapitału zakładowego Banku.

Art. 32. Wypłatę terminową procentów od listów zastawnych (ubiegłe kupony) i należności za listy zastawne wylosowane zabezpieczają:

1) raty, płacone przez dłużników Banku,

2) fundusze rezerwowe Banku,

3) wszelki ruchomy i nieruchomy majątek Banku, i wreszcie

4) gdyby te wszystkie środki okazały się niewystarczającymi, gwarantuje Skarbnictwo Państwa.

Art. 33. Listy zastawne i kupony Banku wolne są od opłaty stempła i podatku od kuponów.

Art. 34. Listy zastawne Banku będą przyjmowane na kaucję przy przedsiębiorstwach i dostawach rządowych po cenie ustanowionej przez Ministra Skarbu. Listy te mogą być używane na lokację kapitałów różnych instytucji i towarzystw oraz funduszów, należących do małoletnich i wogóle tych wszystkich kapitałów, przy umieszczeniu których prawo zastrzega szczególne warunki zabezpieczenia.

Art. 35. Przepisy w przedmiocie kontroli nad emisją i umorzeniem listów zastawnych zatwierdzi Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych po porozumieniu się z Ministrem Skarbu.

Art. 36. Posiadacz listu zastawnego Banku na okaziciela lub kuponu będzie uważany przez Bank za prawnego ich właściciela. O utracie lub skradzeniu takich listów Bank żadnych zastrzeżeń nie przyjmuje.

Art. 37. Umorzenie listów zastawnych dokonywa się dwa razy do roku przez losowanie lub wykup. Ogólna suma listów wycofanych z obrotu powinna być co najmniej równa ogólnej sumie kwot na umorzenie (art. 7), przypadających podług planów umorzenia do zapłaty w danym półroczu, powiększonej o sumę w tymże półroczu dokonanych przedterminowych spłat pożyczek długoterminowych, amortyzacyjnych.

Zyski, powstające wskutek wykupu listów zastawnych podług kursu giełdowego, przelewane być mają do funduszu na pokrycie strat (art. 30), ponoszonych przez Bank przy realizacji listów zastawnych.

Art. 38. Bank ma prawo zwiększania w każdym półroczu w miarę posiadanych środków sumy wycofywanych z obrotu listów zastawnych ponad normę przewidzianą w art. 37, a nawet, za zgodą Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zapadłą po porozumieniu się z Ministrem Skarbu, wycofania z obrotu całej serji listów zastawnych w celu dokonania konwersji zobowiązań Banku na nową serję listów zastawnych.

Art. 39. Termin losowania publicznego listów zastawnych oznacza się na dzień 1-go kwietnia i 1-go października. Wypłata za listy zastawne, wylosowane w dniu 1 kwietnia, będzie dokonywana od dnia 1 lipca tegoż roku, zaś za wylosowane w dniu 1 października od 2 stycznia roku następnego.

Wartość brakujących kuponów będzie potrącona z należności za list zastawny.

Procenta od listów zastawnych, t. j. kupony, będą wypłacane co pół roku od dnia 1 lipca i 2 stycznia.

Art. 40. Kupony będą w ciągu lat dziesięciu, zaś wylosowane listy zastawne w ciągu lat trzydziestu od terminu ich płatności opłacane w kasach Banku Rolnego, oraz w kasach innych urzędów i instytucji przez Dyrekcję Banku do tego upoważnionych. Nie przedstawione do zapłaty w powyższych terminach listy zastawne i kupony są przedawnione. Należność za przedawnione listy zastawne i kupony przechodzi na własność Banku i przelewa się do specjalnego funduszu na pokrycie strat, poniesionych przez Bank z tytułu realizacji listów zastawnych (art. 30).

(Dalszy ciąg nastąpi).

DEKRETY.

Dnia 4 lutego r. b. Naczelnik Państwa podpisał:

- Dekret o samorządzie miejskim;
- Dekret o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski byłego zaboru rosyjskiego;
- Dekret o ochronie znaków towarowych;
- Dekret o ochronie wzorów rysunkowych i modeli;
- Dekret o patentach na wynalazki.

Wszystkie dokumenty te są zamieszczone równocześnie w „Dzienniku Praw Państwa Polskiego“.

SPROSTOWANIE

omyłek druku w „Dekrecie w przedmiocie opłat skarbowych od umów ubezpieczenia“.

W „Dekrecie w przedmiocie opłat skarbowych od umów ubezpieczenia“, ogłoszonym w numerze 11 „Monitora Polskiego“ z 15 stycznia 1919 r., należy zgodnie z tekstem autentycznym, ogłoszonym w numerze 7 „Dziennika Praw“ z 18 stycznia 1919 (poz. 105):

a) w art. 4, w ustępie 4 pod lit. b) między wyrazami: „czasu“ i „została“ wstawić słowo: „nie“;

b) w tymże artykule, w ustępie 10, między wyrazami: „po zapisaniu“ i „do księgi opłat“ wstawić słowo: „umowy“;

c) w art. 5, w ustępie 1, zdaniu drugim, słowo: „tem“ sprostować na „ten“.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 6/II 1919 uchwalono upoważnić Dyrektora Polskiej Krajowej Pożyczki do przygotowania dalszych 250 milionów marek polskich ponad sumę 500 milionów marek nietylko w 500-markowych odcinkach lecz także i w mniejszych; rozważano wnioski emerytur dla b. funkcjonariuszy rosyjskich narodowości polskiej tudzież w sprawie pensji wdów i sierot po tych funkcjonariuszach, dalej projekt ustawy tymczasowej kasy przeznaczonej pracowników kolei państwowych polskich w b. zaborze rosyjskim, sprawę stabilizacji nauczycieli w Galicji, projekty dekretów o miarach, kształceniu nauczycieli szkół powszechnych, o organizacji okręgowych dyrekcji więziennych, o ławnikach, sądowych a także w przedmiocie utworzenia sądów dla nieletnich oraz w przedmiocie pracowniczych związków zawodowych.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje:

Z inicjatywy i staraniem Szefa Departamentu Szkolnictwa Wojskowego, gne. Jacyni, pod kierunkiem tegoż Departamentu w Ministerstwie Spraw Wojskowych zorganizowane zostały „Warszawskie Kursy Pedagogiczne dla Oficerów”, wykładających w korpusach kadeckich i szkołach podchorążych.

Kursy te, przeznaczone głównie dla osób, które otrzymały wykształcenie w Rosji, Austrii lub Niemczech, nie są więc obeznanie gruntownie z elementami narodowej kultury polskiej, dadzą przygotowanie ogólne w zakresie pedagogiki i nauk w Polsce. Dlatego też w programie zwrócono głównie uwagę na przedmioty polskie, a inne przedmioty uwzględniono tylko o tyle, ile potrzeba dla dokładnego obznajmienia się z terminologią naukową polską.

Prócz tego zadania kursu pedagogiczny ma na celu zaznajomienie słuchaczy z zasadami pedagogiki w zastosowaniu do tych specjalnych szkół, w których będą pracowali.

To też pedagogika szkoły wojskowej ma swe specjalne zadania, które będą przed słuchaczami Kursów gruntownie rozwinięte, celem jasniejszego ich uświadomienia.

Ponieważ ze względów praktycznych Kurs nie może trwać dłużej nad 3 — 4 miesiące, program z konieczności został skondensowany i ograniczony do rzeczy zasadniczych.

Pierwsze miejsce zajmują tu: język polski, literatura polska, historia i geografia Polski, potem pedagogika, za którą idzie grupa przedmiotów przyrodniczo-matematycznych, historia wojskowości i szkolnictwa wojskowego w Polsce, etyka, psychologia i logika.

Słuchacze, którymi mogą być posiadający prawo wykładu w niższych lub wyższych klasach szkół średnich Min. W. R. i O. P., oraz wojskowi z wyższym wykształceniem, specjalnie wojskowym, — po ukończeniu Kursu otrzymują świadectwa, podpisane przez Szefa Departamentu, Szefa Sekcji III, oraz kontrasygnowane przez Kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wykłady zamierzono rozpocząć w drugiej połowie lutego r. b. Odbywać się one będą dwa razy dziennie: od 7-ej do 9-ej zrana i od 4 1/2 do 7 1/2 wieczorem, przyczem niektórzy słuchacze mogą być, dzięki swym kwalifikacjom od niektórych wykładów zwolnieni.

Blizszych informacji udziela i zapisy kandydatów przyjmuje: Sekcja III Departamentu Szkolnictwa Wojskowego w poniedziałki, środy i piątki od godz. 12-ej do 1-ej po poł., ul. Królewska Nr. 2, telefon 731.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje nam, że wobec przedstawionych przez Ministra Spraw Wewnętrznych dowodów w postaci dokumentów i rachunków, stwierdzających, że wydawany w kilku miastach b. okupacji niemieckiej dziennik pod na-

zwą: „Godzina Polski” był założony i wydawany za pieniądze władz okupacyjnych i prowadzony w duchu dla nich pożądanym a jawnie szkodliwym dla interesów Państwa Polskiego, Rada Ministrów uchwala w dniu 16 stycznia r. b., zgodnie z wnioskiem Ministra Spraw Wewnętrznych, postanowiła zaskwestrować cały ruchomy majątek wymienionego wydawnictwa w postaci całkowitych urządzeń redakcyjnych i drukarskich, zapasów papieru, czcionek i tym podobnych utensyliów, stanowiących inwentarz „Godziny Polski” we wszystkich miastach, w których organ ten był wydawany. Kuratorem wymienionego majątku ruchomego uchwalono mianować obywatela Kazimierza Pużaka.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że z polecenia Naczelnika Państwa wyjeżdża dzisiaj do Modlina specjalna Komisja dla zbadania warunków, w jakich znajdują się tam więźniowie, oraz dla rozpatrzenia skarg więźniów.

Z Ministerstwa Skarbu.

Wydział Prasowy Ministerstwa Skarbu podaje do wiadomości, że wszystkie sprawy, dotyczące monopolu spirytusowego, z dniem 4 lutego r. b. wydzielone zostały z dotychczasowych agend Sekcji IV i przekazane utworzonej przy Ministerstwie Skarbu osobnej Dyrekcji Monopolu spirytusowego.

Sprawy temi, aż do definitywnego zamianowania Dyrektora Monopolu spirytusowego, kieruje jako jego zastępca Naczelnik Wydziału, Aleksander Hyżycki (Kredytowa 9).

Porządek uroczystości otwarcia Sejmu Ustawodawczego.

I. Uroczyste nabożeństwo dnia 9-go lutego r. b.

Godzina 9 m. 45 rano.

Przed Katedrą św. Jana kompanja honorowa. Kordon wojskowy na ulicach. Na placu Zamkowym i ulicach koło Katedry porządek utrzymuje milicja.

W Katedrze w nawie głównej cechy ze sztandarami (po 3 osoby).

Wejście do Katedry tylko za biletami, które będą rozdane osobom i instytucjom zaproszonym, a prócz tego wydawane będą publiczności w Kancelarii Sejmowej, Wiejska 2, 4, 8.

Godzina 10 rano.

Prezydent Ministrów i Ministrowie zbierają się w Belwederze.

Godzina 10 min. 15 rano.

A) Naczelnik Państwa wraz z Prezydentem Ministrów i Ministrami wyjeżdżają z Belwederu w powozach.

Orszak poprzedza powóz z Szefem Kancelarii Cywilnej i Adjutantem Generalnym, w następnych powozach jadą Ministrowie.

Za Ministrami powóz Naczelnika Państwa z Prezydentem Ministrów w otoczeniu eskorty honorowej wojskowej.

Orszak zamyka powóz z adjutantami.

B): a) Podsekretarze stanu, Generalicja, Misje Zagraniczne i Konsulowie, wyżsi urzędnicy państwowi i delegacje Komisji Rządzącej, Naczelnicy Rady Ludowej, Śląska Cieszyńskiego, Spizu i Orawy i Rady Kresowej oraz przedstawiciele prasy wchodzić przez zakrystję i zajmują miejsca w prezbiterjum. Dalsze rzędy w prezbiterjum przeznaczone są dla delegacji miast: Warszawy, Krakowa, Lwowa, Poznania i Wilna oraz dla przedstawicieli najwybitniejszych instytucji krajowych.

b) Posłowie sejmowi wchodzić przez główne wejście nawy środkowej i zajmują miejsca w rozszerzonym prezbiterjum.

c) Przedstawiciele instytucji społecznych oraz urzędnicy państwowi wchodzić przez główne wejście nawy środkowej i zajmują miejsca za krzesłami, przeznaczonymi dla posłów sejmowych.

d) Nawy bocznej zajmuje publiczność za biletami.

Godzina 10 min. 30 rano.

Naczelnik Państwa wraz z Prezydentem Ministrów i Ministrami przyjeżdżają do Katedry. Prezydent Ministrów i Ministrowie zajmują miejsca w pierwszym rzędzie prezbiterjum; Naczeln-

nik Państwa — miejsce przed fotelami przeznaczonymi dla Ministrów.

Z przybyciem Naczelnika Państwa rozpoczyna się uroczysta Msza św., celebrowana przez J. E. Arcybiskupa Warszawskiego. Kazanie wygłosi J. E. Książ Biskup Teodorowicz.

Po mszy św. chóry odpiewają hymn: „Boże, coś Polskę”.

Po nabożeństwie Naczelnik Państwa wychodzi wraz z Prezydentem Ministrów przez główne wejście i wraca z nim do Belwederu w otoczeniu eskorty honorowej.

Zakończenie uroczystego nabożeństwa o godz. 12 w południe.

II. Poświęcenie Gmachu Sejmowego, 9-go lutego 1919 r.

Godz. 1 popołudniu.

Poświęcenia Gmachu Sejmowego dopełni duchowieństwo katolickie w obecności Naczelnika Państwa, Prezydenta Ministrów i Ministrów, posłów, oraz Przedstawicieli Misji Zagranicznych.

Uczestniczą w uroczystości osoby, które otrzymały bilety na otwarcie Sejmu w dniu 10 b. m.

III. Przyjęcie dla Posłów na Zamku 9-go lutego b. r.

Godz. 8 wieczorem.

Naczelnik Państwa podejmuje na Zamku Posłów Sejmowych, Rząd, Misję Zagraniczną, oraz osoby zaproszone.

Wejście przez schody główne.

Zaproszenia wysyła kancelarja cywilna Naczelnika Państwa.

IV. Otwarcie Sejmu w Gmachu Sejmowym dnia 10-go lutego r. b.

Godz. 11 rano.

W sali Sejmowej zbierają się Posłowie.

Członkowie Misji Zagranicznych zajmują miejsca w loży dyplomatów, przedstawiciele prasy w loży prasowej, wyżsi urzędnicy, przedstawiciele instytucji oraz publiczność na galeriach.

Karty wstępu wydaje Kancelarja Sejmowa.

Godz. 11 rano.

Naczelnik Państwa przyjeżdża do Gmachu Sejmowego i wchodzi do Sali Sejmowej w otoczeniu Prezydenta Ministrów i Ministrów.

Prezydent Ministrów towarzyszy Naczelnikowi Państwa do stołu prezydalnego. Naczelnik Państwa odczytuje orędzie, którego wysłuchają zgromadzeni stojąc. Po odczytaniu orędzia ogłasza Naczelnik Państwa Sejm za otwarty i wzywa najstarszego wiekiem posła do objęcia tymczasowego przewodnictwa.

Najstarszy wiekiem poseł zajmuje miejsce przy stole prezydalnym, poczem Naczelnik Państwa opuszcza salę Sejmową.

Przewodniczący, otwierając obrady, powołuje dwóch najmłodszym wiekiem posłów na sekretarzy, poczem zarządza odczytanie pisma Prezydenta Ministrów, zgłaszającego do zatwierdzenia Sejmu dekrety, wydane w drodze ustawodawstwa tymczasowego.

Następnie Przewodniczący zarządza wybory do Komisji Weryfikacyjnej i Regulaminowej, a po dokonanych wyborach odracza posiedzenie Sejmu na dzień 12 lutego 1919 roku z następującym porządkiem dziennym:

- 1) sprawozdanie Komisji Weryfikacyjnej,
- 2) sprawozdanie Komisji Regulaminowej,
- 3) wybór prezydium Sejmu na podstawie uchwalonego regulaminu.

Kronika polityczno-społeczna.

Z Rady Miejskiej. W czorazszym obradom rady miejskiej przewodniczył wiceprezes A. Sliwiński.

W dalszym ciągu rozważano projekt przepisów o podatku dochodowym.

Par. 7 przepisów, w myśl którego do dochodu głowy rodziny dolicza się: a) dochód żony, żyjącej z mężem we wspólnym gospodarstwie domowym, b) dochód z majątku żony, na którym głowa rodziny ma użytkowanie, pozostał nadal w zawieszeniu, gdyż przy głosowaniu nie uzyskał wymaganej liczby głosów.

Natomiast Rada miejska uchwalała: par. 8, według którego wspólnie ulegają opodatkowaniu, stosownie do przypadającego na każdego z nich dochodu, oraz par. 9, określający potrącenia z dochodów, ulegających opodatkowaniu. Z dochodów tych odlicza się mianowicie: wydatki na uzyskanie i zabezpieczenie oraz zachowanie dochodów, t. j. eksploatację majątku i przedsiębiorstw, opłat czynszowych dzierżawnych, amortyzację opłaty procentów, podatków państwowych i komunalnych, premia ubezpie-

zeniowa do wysokości 1000 mk. rocznie na osobę, oliary na cele dobroczynne.

Jeżeli dochód przyjmuje się w stosunku 25 proc. wsgł. 50 proc., to i wydatki uwzględnia się w tym samym stosunku.

Nie ulegają potrąceniu wydatki na umorzenie długu, na prowadzenie gospodarstwa domowego, straty majątkowe, różnica kursu papierów wartościowych i odpisy na amortyzację domów mieszkalnych.

W myśl par. 10 w razie niemożności zastosowania paragrafów 5 i 9 ustala się dochód do opodatkowania na podstawie ekonomicznego położenia płatnika, jego zdolności do zarobkowania, oraz wysokości wydatków domowych i osobistych w przypuszczeniu, że dochód płatnika nie jest mniejszy od jego wydatków.

Następnie r. Prüffer odezwał się nagły wniosek magistratu w sprawie robót kanalizacyjnych i wodociagowych, projektowanych do wykonania w roku 1919, a dotyczących budowy kanałów na Woli i w Siedleach, wedle którego Rada miejska zgadza się na otrzymanie od Rządu sumy 1.719.000 mk., przeznaczonej na budowę kanałów i urządzienia wodociagowe centralne.

Bada uchwała wniosek w całości.

Z kolei naczelnik wydziału budownictwa p. A. Kühn przedstawia wniosek magistratu, co do uzyskania kamienia polowego dla konserwacji i naprawy ulic na przedmieściach w drodze pożyczki rządowej w wysokości 786.000 mk., z czego 730.000 mk. tytułem pożyczki bezprocentowej na lat 15 a 36.000 mk. jako zasilku bezwrotnego z tem, że przy robotach powyższych zatrudnionych będzie 300 robotników bezrobotnych.

Na wniosek przewodniczącego komisji finansowo-budżetowej r. Libickiego Rada przyjmuje ten wniosek bez dyskusji.

Po przerwie wpłynął do prezydium wniosek nagły grupy radnych treści następującej:

Wobec niesłychanie postępnego i rozbójniczego napadu na prapolski klejnot Korony Polskiej — Śląsk cieszyński, Rada m. st. Warszawy łączy się z głosem najwyższego oburzenia całego narodu polskiego i protestuje przeciwko temu rozbójniczemu napadowi, żądając jaknajrychlejszego wypędzenia Czechów poza ich granice.

Rada m. st. Warszawy składa hołd poległym w obronie Śląska — bohaterom i żołnierzom i górnikom polskim. Cześć ich pamięci.

Niech żyje prapolski Śląsk cieszyński!

Radny Stanisław Sliwiński zgłasza wniosek, aby jednocześnie Rada miejska wyraziła protest przeciwko Komitetowi Narodowemu w Paryżu, który zgodził się choćby na warunkowe i terminowe zajęcie Śląska przez wrogów. Nad tym wnioskiem wyłania się dyskusja, w której zabierają głos radni Eypaciewicz, przemawiając za wnioskiem, przeciwko zaś wnioskowi, jak przedwzajemnie przesadzającemu sprawę udziału Komitetu Narodowego w akcie powyższym i wkraczającemu w sferę polityki, przemawiali r. r. Rudnicki, Kobytecki i Ludwik Sliwiński, którzy zalecali przejście nad wnioskiem do porządku dziennego.

Przewodniczący poddaje wniosek pod głosowanie oświadczając się 17 głosów za i 17 przeciw.

Przewodniczący Artur Sliwiński oświadcza, iż rezygnuje ze służącego mu głosu przeważającego, ponieważ i tak wniosek nie ma wymaganej liczby głosów (24).

Na tem posiedzenie zamknięto.

Następne posiedzenia odbędą się we wtorek i wezwartek o g. 7-ej wiecz.

Sprawozdania sejmowe. Pismo nasze zamieszczać będzie sprawozdania sejmowe według stenogramów urzędowych.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarz nadzwyczajnego m. stoł. Warszawy.

„Ja, komisarz nadzwyczajny m. stoł. Warszawy i powiatu Warszawskiego na czas stanu wyjątkowego, niniejszem postanawiam, że osoby przeciwdziałające przez przymus lub groźby normalnej pracy w instytucjach użyteczności publicznej, jak: elektrycznie, gazownie, wodociągi, telefony, tramwaje, koleje, telegraf, poczta, gazety, dzienniki i t. d., podlegają karze pieniężnej do 3,000 mk. lub zamknięciu w więzieniu do 3 miesięcy.

(—) Fr. Anusz“.

Telegram prez. ministrów włoskich Sonnina.

Prezes Ministrów i Minister Spraw Zewnętrznych, p. Paderewski, otrzymał od ministra Sonnina telegram następujący:

„Byłem szczególnie wzruszony uprzejmymi wyrazami, w jakich Wasza Ekscelencja raczył zwrócić się do mnie, donosząc o swojej nominacji na Prezydenta Rady Ministrów i Ministra Spraw Zewnętrznych Państwa Polskiego.

Dziękując Panu za uprzejme zawiadomienie, poczuwam się do obowiązku zapewnienia go, że Rząd Królewski żywi uczucia głębokiej sympatii wobec Polski.

(—) Sonnino“.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 7 lutego (PAT). — Wolyń: Grupa gen. Rydza-Śmigłego: Pociąg pancerny z oddziałami piechoty i kawalerji, walcząc z nieprzyjacielem, dotarł do Poworska i odrzucił wroga na wschodni brzeg Stochoda. W Poworsku zdobyto znaczną ilość materiału kolejowego, broni i amunicji.

Galicja Wschodnia: Grupa ge. Romera: W okolicy Belżca drobne utarczki oddziałów wywiadowczych.

Grupa gen. Rozwadowskiego: Artylerja nasza zmusiła do cofnięcia nieprzyjacielski pociąg pancerny, z którego ostrzeliwano Lwów. Na innych odcinkach słaba działalność artylerji i walki patroli wywiadowczych.

Śląsk Cieszyński: Sytuacja bez zmiany. W zastępstwie szefa sztabu generalnego: Haller, pułkownik.

Komunikat poznański.

Poznań, 7 lutego (PAT). — Front północny: Sytuacja bez zmiany.

Front zachodni: Brolewo i Kolno ostrzeliwała artylerja niemiecka. Pierzyny na południe od Zbąszynia zaatakował tylny oddział niemiecki. Żołnierze nasi netykło napad odparli, ale w pościgu za uchodzącym nieprzyjacielem zdobyli Przyprostnie i wtargnęli do południowej części Zbąszynia, skąd zabrawszy znaczną zdobycz, cofnęli się znowu na stare pozycje. Po południu utarczki patroli i ożywiona działalność artylerji pod Zbąszyniem i Nowym Kramskiem.

Front południowy: Na wschód od Leszna utarczki i silny ogień działowy. Ataki niemieckiego pociągu pancernego odparto. Pod Rawiczem i Zdunami spokój.

Szef Sztabu Generalnego.

Wrocław, 7 lutego (PAT). — „Schlesische Ztg.“ donosi: Polacy zaatakowali tor kolejowy Bojanowo—Rawicz. Z tego powodu ruch kolejowy na tej linii oraz sama linja zostały zerwane. Friedrichsweiler i Perny pod Rawiczem są w naszych rękach. Pod Wiesenrodo zamknęli Polacy tor kolejowy. Kontratak jest w toku. W walce bierze udział pociąg pancerny z Leszna. Opór naszych wojsk, którym pomagają kolejarze i straż ludowa z Leszna, zlamie się atoli wnet, jeżeli nie otrzymamy pomocy. Gdyby tam Polacy przerwali nasz front, wówczas droga na Wrocław i Lignicę stanęłaby dla nich otworem, co byłoby zagrożeniem Śląska północnego. Na granicy Górnego Śląska jest kilka tysięcy Polaków, gotowych do wkroczenia na Śląsk.

Prez. Paderewski do Rady Ludowej w Mogilnie.

Poznań, 7 lutego (PAT). — Rada Ludowa w Mogilnie w odpowiedzi na swój telegram z wyrazem hołdu otrzymała od Prezydenta Ministrów Paderew-

skiego następującą depeszę: Przyjmijcie, Bracia moi ukochani, najserdeczniejsze podziękowanie za wasze uczucia i serce okazane w depeszy waszej. Polska cała z utęsknieniem czeka, kiedy zrosić się będzie mogła w jedno ciało, w jedną duszę i w jedno pragnienie szczęścia dla naszej wielkiej Ojczyzny. Hartowna wytrwałość ludu wielkopolskiego zachowała Polskę perle ziem ojczyznych. Wyście to, ludu wielkopolski, zapisali przyszłemu Państwu Polakowskiemu testament, jaką Polska być powinna. Cześć, Wam, Bracia. Paderewski.

Skład komisji kongresowych.

Paryż, 7 lutego (PAT). — Dzienniki podają skład 4-ech komisji mianowanych na posiedzeniu z dnia 25 stycznia przez delegatów 5-ciu wielkich państw. Komisje te są następujące:

Komisja dla zbadania odpowiedzialności za wojnę. Stany Zjednoczone: nominacja obu delegatów dopiero nastąpi. Państwo Brytańskie: Sir Gordon Howard, prokurator generalny; nominacja drugiego delegata dopiero nastąpi. Francja: Tardieu et Lernaude. Włochy: senator Sciabola i deputowany Raimondo. Japonja: nominacja obu delegatów dopiero nastąpi.

Komisja odszkodowań. Stany Zjednoczone: Baruch, Davis i Mac Cormick. Państwo Brytańskie: Heghes, Simon i lord Guinness. Francja: Klotz, Loucher i Lebrun, Włochy: Salandra, d'Ameglio i trzeci delegat jeszcze nie mianowany. Japonja: Moki, Magaoka i Frikkin.

Komisja do międzynarodowego ustawodawstwa dla ochrony pracy. Stany Zjednoczone: Hurley i Compers. Państwo Brytańskie: Barnes i Malcolm de Levigne. Francja: Colliare i Loucheur. Włochy: Mayor des Planches i Cabrini. Japonja: Otichiau i Oka.

Komisja do uregulowania spraw portowych, dróg wodnych i żelaznych: Stany Zjednoczone: White i jeszcze jeden delegat. Państwo Brytańskie: Skelton i drugi delegat. Francja: Andre Weiss i Clavelle. Włochy: Crespi i di Martino. Japonja: Jamskawa i pułkownik Satō.

REPERTUAR TEATROW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki: Dziś „Werther“, jutro „Halka“.
Teatr Rozmaitości: Dziś „Szpieg“, jutro „Mazepa“.
Teatr Polski: Dzieś i jutro „Zemsta“ Fredry, jutro o godz. 3 i pół pp. „Szopka Staropolska“.
Teatr Mały: Dziś i jutro „Lekkomyślna siostra“.
Teatr Letni: Dziś i jutro „Wyspa miłości“.
Teatr Nowości: Dziś „General huzarów“. W niedzielę pop. „Krysia Jesliczanka“.
Teatr Praski: Dziś i jutro „Dzierżawca z Olesowa“.

ZGUBIONO dn. 5/1 r. b. paszport, wydany przez b. władze okupacyjne na imię Majera Silberstroma, Ciechanów. 430

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Podjazdowej Piotrkowsko-Sulejowskiej

zawiadamia o zwołaniu przez się na dzień 8 Marca 1919 r., o godzinie 12 w południe, w Warszawie, w biurze tejże Dyrekcji, w domu № 1 przy ul. Królewskiej, nadzwyczajnego zgromadzenia akcjonariuszów, z następującym porządkiem obrad:

- 1) wysłuchanie i zatwierdzenie sprawozdania z czynności Dyrekcji i poczynionych roszchodów za 1915, 1916, 1917, 1918 i w początkach bieżącego 1919 r.;
- 2) wysłuchanie sprawozdania Dyrekcji co do strat, przyczynionych Towarzystwu podczas wojny 1914 — 1918 r. przez strony wtrącające;
- 3) zatwierdzenie dalszego planu działania celem odzyskania strat przyczynionych Towarzystwu, oraz prowadzenia spraw jego;
- 4) wybór całkowitego składu władz Towarzystwa, t. j. 3 członków Dyrekcji, 3 zastępców, oraz 3 członków Komisji Rewizyjnej;
- 5) Udzielenie Dyrekcji pełnomocnictwa do działania na prawach ogólnego zgromadzenia w sprawach dotyczących Towarzystwa wogóle, w szczególności zaś co do ewentualnego zaciągania pożyczek i otwierania niezbędnych kredytów.

Akcie Towarzystwa, oraz wyszczególnione w § 41 Ustawy dowody depozytowe dla zapewnienia uczestnictwa w zgromadzeniu ogólnem, będą przyjmowane przez Dyrekcję do d. 22 Lutego 1919 r., pominięciem zaś w §§ 37 i 41 Ustawy plenipotencje, zapewniające prawo uczestniczenia w zgromadzeniu ogólnem i jego uchwałach przez zastępstwo, Dyrekcja przyjmuje do dnia 6 Marca 1919 r. włącznie, codziennie, prócz niedziel od godziny 11-ej do 1-ej po południu.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego

Browaru Parowego dawniej D. SERCARZ w Będzinie

ma zaszczyt zaprosić pp. akcjonariuszów na ogólne zebranie, mające się odbyć 12 Lutego r. b. o godz. 3-4 po południu w biurze Zarządu Towarzystwa w Będzinie.

Porządek dzienny zebrania:

1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i bilansu za rok operacyjny 1917/1918.
 2. Wybór członka Zarządu i kandydata na miejsce ustępujących podług starszeństwa wyborów, oraz członków Komisji Rewizyjnej.
 3. Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działalności na rok operacyjny 1918/1919.
- Jeżeli ogólne Zebranie nie odpowie warunkom par. 64 Ustawy, to ogólne Zebranie będzie wyznaczone w powtórny terminie według przepisów, zawartych w tymże par. 64.